

Айзък АЗИМОВ

Ръката на закона

Нямаше съмнение, че Монти Стейн чрез хитра измама е откраднал повече от сто хиляди долара. Също така нямаше съмнение, че той е бил задържан един ден след като крайният срок бе изтекъл.

Неговият опит да избегне ареста доведе до епохалния процес на щата Ню Йорк срещу Монтгомъри Харлоу Стейн, с всички негови последствия. Той представяше закона на четвъртото измерение.

След като бе извършил измамата и се бе снабдил с повече от сто хиляди долара, Стейн спокойно бе влязъл в машината на времето, която притежаваше незаконно, и настрои управлението за седем години и един ден в бъдещето.

Адвокатът на Стейн го обясни съвсем просто. Криенето във времето не беше коренно различно от криенето в пространството. Ако силите на закона не са успели да открият Стейн за периода от седем години, то тогава са имали лош късмет.

Областният прокурор отбеляза, че целта на този краен срок не е била да се превърне в игра между закона и престъпниците. Това е била снизходителна мярка, създадена да защити престъпника от неопределено дълъг страх от арест. За някои престъпления определеният период, прекаран в страх от задържане – така да се каже – беше приет като достатъчно наказание. Но Стейн, настояват областният прокурор, не е изкарал никакъв период в страх.

Адвокатът на Стейн запази спокойствие. В закона не се казваше нищо за измерване на големината на страха и терзанията на престъпника. Просто се определяше времевата граница.

Областният прокурор каза, че Стейн не е живял през периода от престъплението до края на времевата граница.

Защитникът заяви, че Стейн е със седем години по-стар, отколкото по времето, когато е било извършено престъплението, и че е живял по време на горепосочения период.

Областният прокурор възрази на изявлението и защитникът представи свидетелството за раждане на Стейн. Той беше роден през 2973 г. По време на престъплението, 3004, той е бил на тридесет и една. Сега, през 3011, той е на тридесет и осем години.

Областният прокурор истерично извика, че психологически Стейн е не на тридесет и осем, а на тридесет и една.

Защитникът отбеляза студено, че законът, след като един индивид бъде сметнат за психически уравновесен, приема единствено хронологична възраст, която може да бъде определена само чрез изваждане на датата на раждане от настоящата дата.

Областният прокурор, ставайки се по-нетърпелив, се закле, че ако Стейн бъде освободен, половината от законите в книгите ще станат безполезни.

Тогава променете законите, каза защитникът, така че да включват пътуването във времето. Но докато законите не се променят, оставете ги да бъдат прилагани такива, каквито са.

Съдията Невил Престън взе една седмица, за да обмисли и да определи своето решение. Това беше повратна точка в историята на правораздаването. Много е жалко, че тогава някои хора заподозряха съдията Престън, че е бил повлиян във вземането на решение от неустоимия импулс да изкаже решението си по този начин.

А цялото това решение беше:

– Пролука във времето спасява Стейн.

КРАЙ

© 1957 Айзък Азимов

Isaac Asimov
A Loint of Paw, 1957

Източник: <http://sfbg.us>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/1142>]